

Val van Nineve

De val van Nineve (612 v. Chr.) voorspeld door de profeten

De Bijbelse profeten Nahum en Sefanja profeteerden over Nineve. Nahum vertelt over de macht van God die de ondergang van Nineve zal bewerken als straf voor bedreven kwaad.

Nahum wilde met zijn woorden Juda moed inspreken tijdens zware onderdrukking en uitbuiting door Assyrië. De profeet leeft zo'n 50 jaar vóór de val van Nineve.

Sefanja (zo'n 15 jaar vóór de val) spreekt over de "Dag van de HEER", de dag van onheil en verwoesting, ook voor omringende volken die Juda bedreigen.

Nahum profeteert verwoesting Nineve

Nahum (Het hele boek Nahum, 3 hoofdstukken, gaat over Nineve)

Hoofdstuk 1 (tekst uit de NBV)

Profetie over Nīneve. Boek van het visioen van Nāhum uit Eḷkos.

²De HEER is een wrekende God,
hij duldt niemand naast zich.
De HEER is een woedende wreker,
de HEER wreekt zich op zijn
tegenstanders,
hij richt zijn toorn op zijn vijanden.
³De HEER is geduldig, maar zeer sterk,
hij laat nooit iets ongestraft.

De HEER gaat zijn weg door storm en
wervelwind,
wolken zijn het stof van zijn voeten.
⁴Hij verheft zijn stem tegen de zee en legt
haar droog,
de rivieren laat hij verdrogen.
Verwelkt zijn Bāsan en Kārmel,
ook Lībanons bloesem – verwelkt.
⁵Bergen beven voor hem,
heuvels wankelen,
de aarde rijst voor hem op,
de wereld met al haar bewoners.
⁶Wie houdt zich staande in zijn toorn?
Wie houdt stand in de gloed van zijn
woede?
Zijn woede is als een laaiend vuur,
rotsen spatten voor hem uiteen.

De HEER is goed,
een vesting in tijden van nood,

hij kent wie bij hem schuilen.
⁸Maar zijn vijanden jaagt hij het duister in,
met een vloedgolf verwoest hij hun stad.
⁹Wat denken ze tegen hem te
ondernemen?
De HEER verijdelt hun plan,
Jūda wordt geen tweede keer bedreigd.
¹⁰Al sluiten ze zich aaneen als een
doornhaag,
al zijn ze overmoedig door de drank,
ze worden als droge stoppels verbrand.
¹¹Uit hen is iemand voortgekomen
vol kwade gedachten tegen de HEER,
vol heilloze plannen.
¹²Dit zegt de HEER:
Al zijn ze op volle sterkte en zeer talrijk,
toch worden ze neergemaaid, het is met
hen gedaan!
Ik heb je gekweld, Jūda,
maar ik zal je niet meer kwellen,
¹³want nu breek ik zijn juk dat op je
schouders ligt,
en je riemen ruk ik los.
¹⁴Over hem heeft de HEER dit beslist:
Jouw naam zal niet voortbestaan,
in je tempels vernietig ik de
godenbeelden.
Ik zal een graf voor je delven, verachtelijk
ben je.

Hoofdstuk 2

Daar, - over de bergen,
snelt een vreugdebode.
Hij kondigt vrede aan.
Vier de feesten, Juda,
los je geloften in,
want nooit meer trekken schurken door je
land,
ze zijn volledig uitgeroeid.
²Er is iemand tegen hen opgestaan
die hen uiteen zal drijven.
Bewaak je vesting, Nineve!
Kijk uit over de weg!
Omgord je heupen!
Verzamel al je kracht!
³De HEER herstelt het aanzien van Jakob,
van Israël,
door vernielers vernield,
die zijn ranken verwoestten.

Ondergang van Nīneve

⁴De schilden van zijn helden zijn rood
gekleurd,
zijn soldaten gaan in purper gekleed.
De wagens die hij opstelt zijn vlammend
gepantserd,
de lansen worden gericht.
⁵Door de straten razen de wagens,
ze jagen voort over de pleinen,
ze zien eruit als fakkels,
als bliksemschichten schieten ze voorbij.
⁶Hij spoort zijn bevelhebbers aan,
halsoverkop gaan zij voort.
Ze snellen naar de stadsmuur,
het stormdak wordt opgesteld,
⁷de sluizen gaan open,
het paleis stort ineen.
⁸Daar staat hij, hij laat de stad naakt
wegvoeren.
Haar slavinnen klagen als duiven,
rouwend slaan ze zich op hun borst.
⁹Nīneve!
Een volle vijver zolang het bestond,
nu stroomt hij leeg.
Blijf staan! Blijf staan!

Maar niemand die zich omdraait.
¹⁰Roof het zilver, roof het goud!
De schat is onuitputtelijk!
Kostbaarheden zonder tal!
¹¹Verwoesting, woestheid, woestenij:
harten bezwijken, knieën knikken,
heupen beven, gezichten verbleken.

Wat is er over van het leeuwenhol?
Het was een nest vol jonge leeuwen,
de leeuw, de leeuwin en de welpen
gingen er ongestoord hun gang.
¹³De leeuw roofde voor zijn welpen,
beet kelen door voor zijn leeuwinnen,
vulde zijn holen met prooi,
zijn legers met buit.
¹⁴Ik zal je straffen – spreekt de HEER van
de hemelse machten.
Ik laat je strijdwegens opgaan in rook,
het zwaard zal je dappere leeuwen
verslinden,
je prooi vaag ik weg van de aarde,
de stem van je gezanten wordt niet meer
gehoord.

Hoofdstuk 3

Wee de bloedstad,
een en al leugen,
vol oorlogsbuit,
het roven houdt niet op.
²Hoor! Knallende zweepen!
Hoor! Daverende wielen!
Dravende paarden,
dansende wagens,
³steigerende ruiters,
vlammende zwaarden,
bliksemende lansen!
Vele doden,
massa's lichamen,
ontelbare lijken,
je struikelt over de lijken.

⁴Je gedraagt je als een hoer,
een verleidster ben je, bedreven in toverij,
je verkwanselt volken voor je ontuchtige
praktijken,
en stammen voor je toverkunst.

⁵Daarom zal ik je straffen – spreekt de HEER van de hemelse machten. Ik zal je kleren optillen tot over je gezicht, je naaktheid aan alle volken tonen, je schaamte aan alle landen laten zien.
⁶Ik zal je onder vuil bedelven, je belachelijk maken, je te kijk zetten.
⁷Dan zal ieder die je ziet zich van je afwenden en zeggen: ‘Nīneve is verwoest!’ Wie zal om haar rouwen? Waar vind ik iemand die je troost?

Ben jij beter dan Thebe, aan de armen van de Nijl, omgeven door water, met de zee als bescherming, met als stadswal de zee?
⁹Nubië en Egypte waren haar steeds weer tot steun, Put en de Libiërs kwamen haar te hulp.
¹⁰Toch moest ook zij in ballingschap, ook zij werd gevangen en weggevoerd. Ook haar zuigelingen werden vermorzeld op iedere hoek van de straat. Ook om haar aanzienlijken wierp men het lot, ook haar leiders werden in de boeien geslagen.
¹¹Ook jij zult dronken en beneveld raken, ook jij zult voor de vijand moeten vluchten.

¹²Je vestingsteden zijn als bomen vol rijpe vijgen: worden ze geschud, dan vallen ze de eter in de mond.

¹³Je leger is een stel vrouwen, de poorten van je land staan wijd open voor je vijanden, vuur heeft je sluitbalken verteerd.

¹⁴Put maar water voor het beleg, versterk je vestingsteden! Treed de klei en stamp de leem, pak de steenvorm!

¹⁵Toch zal het vuur je verteren, het zwaard je verdelgen. Het zal je opvreten als een zwerm sprinkhanen, ook al ben je net zo talrijk en plant je je voort als de bidsprinkhaan.

¹⁶Bij jou zijn er meer handelaars dan sterren aan de hemel – ze ontpoppen zich als sprinkhanen, en vliegen weg.

¹⁷Je leiders zijn als bidsprinkhanen, je ambtenaren als een zwerm vliegen. Op een koude dag zitten ze op de muren, maar zodra de zon schijnt vliegen ze weg, niemand weet waarheen. Waar zijn ze?

¹⁸Je herders slapen, koning van Assyrië, je leiders zitten stil, je volk is verstrooid over de bergen en niemand brengt het bijeen.

¹⁹Er is geen verzachting voor je wond, je letsel is niet te genezen. Wie hoort wat er met jou gebeurt, klapt in zijn handen, want wie heeft niet voortdurend geleden onder jouw wreedheid?

De Assyrische hoofdstad Ninive werd belegerd en geplunderd in 612 v.Chr.

Uit de Kroniek van de val van Nineve: "Koning Nabopolassar van Akkad (Babylonië) en koning Cyaxares van de Meden trokken op langs de oever van de Tigris en sloegen hun kamp op tegen Nineve. Drie maanden lang onderwierpen zij de stad aan een zwaar beleg ... Ze haalden een geweldige buit uit de stad en de tempel en veranderden de stad in een puinhoop".

Geschiedschrijvers vermelden een noodweer, waardoor een deel van de stad onder water komt te staan en een deel van de muren instortte. In het paleis brak brand uit.

Sefanja, zie pagina 4

Sefanja

(Het boek telt 3 hoofdstukken; in hoofdstuk 2 gaat het over de profetie over de omringende volken)

Hoofdstuk 1

Dit zijn de woorden die de HEER richtte toen Josja, de zoon van Amon, in Juda regeerde.

De dag van de HEER

Alles zal ik van de aardbodem wegvagen – spreekt de HEER. Mens en dier zal ik wegvagen. Ik zal de vogels aan de hemel wegvagen en de vissen in de zee, alles wat de zondaars ten val heeft gebracht. En ik laat de mensen van de aardbodem verdwijnen – spreekt de HEER. Ik zal mijn hand naar Juda en de inwoners van Jeruzalem uitstrekken. Daar zal ik de Baäls, de afgodendienaars en de priesters vernietigen. Ik zal wegvagen wie op het dak knielt voor het sterrenleger aan de hemel, wie knielt voor de HEER en trouw aan hem zweert, maar tegelijk ook aan Mijlkom. - Ik zal vernietigen wie de HEER de rug toekeert, hem niet zoekt en hem niet raadpleegt.

Wees stil voor God, de HEER,
de dag van de HEER is nabij!

Profetie over de omringende volken

Hoofdstuk 2:13-15

¹³Hij zal zijn hand uitstrekken naar het noorden,
Assyrië te gronde richten,
Nineve tot een wildernis maken,
dor als een woestijn.

¹⁴Kudden zullen er een rustplaats vinden,
allerlei dieren zullen er samentroepen,
uilen en stekelvarkens zullen zich nestelen tussen de zuilen.
Hoor hoe het huilt door de vensters,
puin ligt op de drempels, het cederhout is losgerukt.

¹⁵Dat is er over van die vrolijke stad,
de stad die zo onbezorgd leefde,
die dacht: Ik, en ik alleen!
Ach, wat een wildernis is ze geworden,
een rustplaats voor wilde dieren.
Wie er voorbij komt sist tussen zijn tanden
en gebaart vol afschuw met zijn hand.